

I N F O R M A C E .

Stanovisko Ministerstva dopravy k některým dotazům, týkajících se dopravně správních agend, výcviku a školení řidičů.

<p>Dotaz: Zda se vyšetření podle § 87a zákona č. 361/2000 Sb., ve lhůtě do 31.12.2007 stanovené přechodným ustanovením zákona č. 411/2005 Sb., musí podrobit všichni řidiči uvedení v § 87a odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb. bez ohledu na věk, nebo pouze ti, kteří již mají nebo budou mít padesát let a dále noví řidiči před zahájením činnosti.</p>

<p>Odpověď: Čj.: 59/2006-160-OST/2 (ze dne 27.2.2006.)</p>

Podle § 87a odst. 2 zákona č. 361/2000 Sb., ve znění zákona č. 411/2005 Sb. jsou všichni držitelé řidičského oprávnění vyjmenovaní v odst. 1 téhož paragrafu povinni podrobit se dopravně psychologickému vyšetření a neurologickému a EEG vyšetření před zahájením výkonu činnosti uvedené v odst. 1 a dalšímu psychologickému vyšetření a neurologickému a EEG vyšetření nejdříve šest měsíců před dovršením 50 let a nejpozději v den dovrčení 50 let a dále pak každých pět let.

Z obsahu § 87a uvedeného zákona vyplývá, že povinnost podrobit se uvedeným vyšetřením mají všichni držitelé řidičského oprávnění uvedených skupin před zahájením výkonu činnosti spočívající v řízení vyjmenovaných motorových vozidel, a to bez ohledu na věk. Přechodné ustanovení zákona č. 411/2005 Sb. se vztahuje na řidiče, kteří již předmětnou činnost vykonávají, avšak příslušná vyšetření dosud neabsolvovali. Tito řidiči se musí vyšetření podrobit v termínu pravidelné lékařské prohlídky podle § 87 odst. 2, nejpozději do 31.12.2007.

Řidiči, kteří již příslušná vyšetření absolvovali, se jim musí znovu podrobit před dovršením 50 let a dále každých pět let. Pokud řidič před účinností tohoto zákona absolvuje pouze některé z uvedených lékařských vyšetření, splní povinnost podrobit se vyšetřením podle § 87a odst. 1, jestliže se ve lhůtě do 31.12.2007 podrobí zbývajícím nebo zbývajcímu vyšetření.

Jestliže řidiči ve Vašem podniku absolvovali všechna uvedená vyšetření před nástupem do pracovního poměru, lze u nich povinnost vyplývající z § 87a odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., ve znění zákona č. 411/2005 Sb. považovat za splněnou.

<p>Dotaz: Schválení vozidla kategorie LC s automatickým řazením, tzv. variátorem, pro výcvik v autoškole</p>

<p>Odpověď: Čj. 47/2006-160-AS/2</p>

Ustanovení § 9 odst. 1 písm. b) zákona č. 247/2000 Sb., o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, definuje podmínky pro užití vozidla k výcviku praktické jízdy. Jako jednu z podmínek uvádí:

„V autoškole lze při výuce a výcviku k získání řídičského oprávnění provozovat výcvikové vozidlo, které je vybaveno dvojitým zařízením schváleného provedení podle zvláštního právního předpisu umožňujícím ovládání spojky a provozní brzdy vozidla, popřípadě akcelérátoru; u vozidla s automatickou převodovkou postačí dvojitá zařízení pro ovládání provozní brzdy vozidla; jedná-li se o traktor, musí být v jeho kabině navíc umístěno další sedadlo pro učitele výcviku, jehož umístění a provedení musí být schváleno podle zvláštního právního předpisu, jedná-li se o motocykl, musí být kromě dvojího zařízení umožňujícího ovládání spojky a provozní brzdy vybaven dvojitým řízením schváleného provedení podle zvláštního právního předpisu, nebo elektronickým zařízením umožňujícím komunikaci učitele s žákem a ovládání zapalování motocyklu.“

Ustanovení § 9 odst. 1 písm. b) zákona č. 247/2000 Sb., o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, ve své první části stanovuje obecnou povinnost vybavení cvičného vozidla dvojitým ovládáním schváleného provedení v závislosti na vybavení vozidla automatickou převodovkou. Ve své druhé části pak § 9 odst. 1 písmeno b) zákona č. 247/2000 Sb. stanovuje další podmínky pro konkrétní druhy vozidel, pro traktor druhé sedadlo v kabině řidiče schváleného provedení, **pro motocykl zařízení umožňující dvojitá ovládání spojky a provozní brzdy** a dále dvojitá řízení schváleného provedení nebo elektronické komunikační zařízení a ovládání zapalování motocyklu.

Pro výcvik a zkoušku uchazeče o řídičské oprávnění skupiny AM nebo podskupiny A1 tedy **nemůže** být užit motocykl – skútr s automatickou převodovkou, protože nevyhovuje § 9 odst. 1 písm. b) zákona č. 247/2000 Sb., **není vybaven dvojitým ovládáním spojky**.

Dotaz: Stanovisko k problematice přezkoušení z odborné způsobilosti řidiče motorových vozidel v bodovém systému podle § 45a zákona č. 247/2000 Sb o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů
Odpověď: Čj. 42/2006-160-AS/2

Zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, stanovuje přezkoušení z odborné způsobilosti podle zvláštního právního předpisu, (zákon č. 247/2000 Sb.), jako jednu z podmínek pro vrácení řídičského oprávnění odňatého v důsledku dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče podle V. hlavy zákona č. 361/2000 Sb.

Při stanovení postupu pro provedení přezkoušení z odborné způsobilosti řidiče je třeba vycházet z § 45a zákona č. 247/2000 Sb., cit:

„Přezkoušení z odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel v bodovém hodnocení

- (1) Řidič, který dosažením počtu 12 bodů v bodovém hodnocení podle zvláštního právního předpisu pozbyl řídičské oprávnění a hodlá požádat o vrácení řídičského oprávnění podle zvláštního právního předpisu, je povinen se podrobit přezkoušení z odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel.
- (2) Pro přezkoušení z odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel řidiče uvedeného v odstavci 1 platí obdobně § 45.“

Ustanovení § 45 zákona č. 247/2000 Sb. definuje postup pro provedení přezkoušení z odborné způsobilosti odkazem na pravidla pro provedení zkoušky podle tohoto zákona. Zkouška z odborné způsobilosti k řízení motorových se v souladu s § 39 odst. 1 zákona č. 247/2000 Sb. skládá ze zkoušky z předpisů o provozu na pozemních a zdravotnické přípravy, ze znalostí ovládání a údržby vozidla kromě skupiny AM a z praktické jízdy výcvikovým vozidlem. Při přezkoušení z odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel pro více skupin řídičského oprávnění je třeba vycházet z podmínek stanovených pro zkoušku z odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel pro sdružený výcvik podle § 44 zákona č. 247/2000 Sb., cituji:

„Rozsah zkoušek z odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel při sdružené výuce a výcviku

- (1) Zkouška z předpisů o provozu na pozemních komunikacích a zdravotnické přípravy se provádí jedním testem*
- (2) Při zkoušce z předmětu ovládání a údržba vozidla se počítají otázky stanovené pro jednotlivé skupiny a podskupiny řídičského oprávnění.*
- (3) Zkouška z praktické jízdy se provádí na všech druzích vozidel stanovených pro jednotlivé skupiny a podskupiny řídičského oprávnění příslušného druhu výcviku.“*

Z výše uvedeného vyplývá, že přezkoušení žadatele o vrácení řídičského oprávnění musí být ve Vámi zvoleném případě žadatele, který vlastnil řídičské oprávnění skupiny A1,A,B,C,D,B+E,C+E,D+E provedeno v rozsahu:

- 1) zkouška z předpisů o provozu na pozemních komunikacích a zdravotnické přípravy jedním testem pro skupinu D,
- 2) zkouška ze znalostí ovládání a údržby vozidla, (v uvedeném případě 1 otázka pro skupinu A, 2 otázky pro skupinu B, 3 otázky pro skupiny C, C+E, 4 otázky pro skupiny D, D+E),
- 3) zkouška z praktické jízdy (v uvedeném případě s vozidly určenými pro A nad 25 kW, B, C+E, D+E).

Od 1. července 2006 zaplatí žadatel poplatek podle § 39a zákona č. 247/2000 Sb., cituji:

„Žadatel o řídičské oprávnění je povinen zaplatit příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností, u kterého je zkušební komisař zaměstnán, za zkoušku u odborné způsobilosti 700 Kč; v případě opakovaných zkoušek žadatel zaplatí za opakovanou zkoušku z předpisů o provozu na pozemních komunikacích 100 Kč, za opakovanou zkoušku ze znalosti ovládání a údržby vozidla 200 Kč a za opakovanou zkoušku z praktické jízdy 400 Kč.“

Z výše uvedených citací zákonů plyne, že při zkouškách z odborné způsobilosti není rozlišováno, zda se jedná o žadatele – absolventa autoškoly, který žádá o první udělení řídičského oprávnění konkrétní skupiny, nebo o žadatele, který žádá o vrácení řídičského oprávnění z důvodu ztráty zdravotní nebo odborné způsobilosti.

V závěru upozorňujeme, že žadatel se podrobuje zkoušce za účasti autoškoly, která přistaví ke zkoušce z praktické jízdy stanovená cvičná vozidla.

Dotaz: Stanovisko k § 79 odst. 8 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů ve znění zákona č. 411/2005 Sb., které stanoví: *“K měření rychlosti je oprávněná policie a obecní policie; obecní policie přitom postupuje v součinnosti s policií.”*, a vlivu tohoto ustanovení na oprávnění Vojenské policie používat zařízení k měření rychlosti motorových vozidel.

Odpověď: Čj. 71/2006-160-OST/2

Měření rychlosti motorových vozidel je jednoznačně činností spadající pod širší pojem dohledu nad bezpečností a plynulostí provozu na pozemních komunikacích. Vzhledem k tomu, že jedním z úkolů Vojenské policie je podle § 3 odst. 1 písm. h) zákona č. 124/1992 Sb., o Vojenské policii, dohlížet nad bezpečností provozu vozidel ozbrojených sil a nad bezpečností provozu ostatních dopravních prostředků ve vojenských objektech, je třeba konstatovat, že v rámci výkonu této činnosti je oprávněna i k měření rychlosti uvedených vozidel. To vyplývá podpůrně i z ustanovení § 3 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb., ve znění zákona č. 411/2005 Sb., podle kterého nikdo nesmí používat technické prostředky a zařízení, která znemožňují nebo ovlivňují funkci technických prostředků používaných policií nebo Vojenskou policií při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích. Z tohoto ustanovení, kterým je poskytována ochrana řádného výkonu působnosti uvedených bezpečnostních sborů, lze nepochybně dovodit úmysl zákonodárce svěřit těmto sborům také pravomoc k výkonu chráněné činnosti, tedy k měření rychlosti motorových vozidel, pokud jde o vozidla, na které se vztahuje působnost těchto sborů. U Vojenské policie se jedná o vojenská vozidla a ve vojenských objektech i ostatní vozidla.

Dotaz: Jakou formu má mít doklad o zdravotní způsobilosti, který musí mít řidiči podle § 6 odst. 8 písm. e) u sebe a předložit je na výzvu policisty ke kontrole; Vztah § 87a odst. 2 k získání řidičského oprávnění nebo vzniku pracovního poměru řidiče z povolání.

Odpověď: Čj. 88/2006-160-OST/2

První dotaz k § 6 odst. 8 písm. e) zákona č. 361/2000 Sb. zní: Jakou formu má mít doklad o zdravotní způsobilosti, který musí řidiči mít u sebe a předložit jej na výzvu policisty ke kontrole, jde-li o řidiče podle § 87 odst. 3 uvedeného zákona. K tomuto dotazu sdělujeme, že tímto dokladem je posudek o zdravotní způsobilosti k řízení motorových vozidel, jehož vzor je uveden v příloze č.2 k vyhlášce č. 277/2004 Sb., o zdravotní způsobilosti k řízení motorových vozidel. Tento posudek vydá řidiči lékař na základě výsledku pravidelné lékařské prohlídky, které se řidič musí podrobovat podle § 87 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb.

K druhému dotazu, který se týká upřesnění § 87a odst. 2 zákona č. 361/2000 Sb., sdělujeme, že v uvedeném ustanovení je výslovně stanoveno, že dopravně psychologickému vyšetření a vyšetření neurologickému, včetně vyšetření EEG (dále jen „Vyšetření“), jsou řidiči uvedení v § 87a odst. 1 povinni poprvé se podrobit před zahájením výkonu činnosti. Tato povinnost se tedy nijak nevztahuje k získání řidičského oprávnění nebo popřípadě ke vzniku pracovního poměru jako řidiče z povolání. Pokud jde o řidiče, kteří již činnost podle § 87a odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb. budou ke dni účinnosti zákona č. 411/2005 Sb. vykonávat, jsou povinni se „Vyšetření“ podrobit v termínu pravidelné lékařské prohlídky

podle § 87 odst. 2, nejpozději však do 31.12.2007, jak vyplývá z přechodného ustanovení obsaženého v čl.II. zákona č. 411/2005 Sb.

**Dotaz: „Zapůjčení zkušebních komisařů (e-mailový dotaz ze dne 18.4.2006)
Odpověď: Čj. 15/2006-160-ZK/2**

V dotazu se uvádí, cit.:

„náš odbor mi sdělil, že sousední správní obvod nás čas od času žádá o „zapůjčení“ zkušebních komisařů. Dovoluje to zákon, když předpokládá, že „pro provádění zkoušek určí příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností zkušební komisaře, kterým může být pouze zaměstnanec obce zařazený do obecního úřadu, který je současně držitelem platného průkazu zkušební komisaře vydaného podle tohoto zákona.“ ? Je sice pravda, že zákon neříká do kterého obecního úřadu má být komisař zařazen, ale zároveň říká v § 39a, že „Žadatel o řídičské oprávnění je povinen zaplatit příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností, u **kterého je zkušební komisař zaměstnán**, za zkoušku z odborné způsobilosti 700 Kč; v případě opakovaných zkoušek žadatel zaplatí za opakovanou zkoušku z předpisů o provozu na pozemních komunikacích 100 Kč, za opakovanou zkoušku za znalosti ovládání a údržby vozidla 200 Kč a za opakovanou zkoušku z praktické jízdy 400 Kč.“ Komu by vlastně žadatel v případě zapůjčeného komisaře platil? Nebylo by tedy lépe, aby obecní úřad obce s rozšířenou působností, který není s to zajistit výkon agendy na úseku řídičských průkazů vlastními silami, požádal obecní úřad o uzavření veřejnoprávní smlouvy?“

Ustanovení § 33 zákona č. 247/2000 Sb., o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, skutečně uvádí, cit.:

„(1) Zkoušky žadatelů o řídičská oprávnění provádí příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností.

(2) Pro provádění zkoušek určí příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností zkušební komisaře, kterým může být pouze zaměstnanec obecního úřadu, který je současně držitelem platného průkazu zkušební komisaře vydaného podle tohoto zákona.“

Jak uvádíte, zákon č. 247/2000 Sb., nestanovuje, u kterého obecního úřadu obce s rozšířenou působností (dále jen „obecní úřad“) má být zkušební komisař zařazen. Z logiky věci vyplývá, že poplatek za zkoušku z odborné způsobilosti, či opakovanou zkoušku, žadatel uhradí tomu obecnímu úřadu, u kterého vykonal zkoušku. Pokud zkušební komisař bude provádět zkoušku z odborné způsobilosti u jiného obecního úřadu (výpomoc), bude žadatel hradit poplatek za zkoušku úřadu, u kterého vykonal zkoušku.

Pracovněprávní smlouva, na základě které bude zkušební komisař provádět zkoušku i pro jiný obecní úřad, bude vystavena v souladu se zákonem č. 65/1965 Sb., zákoník práce. Tuto pracovněprávní smlouvu o výpomoci zkušební komisaře na obecním úřadě vystaví ten obecní úřad, který si zkušební komisaře „zapůjčí“.

Vámi navrhovanou veřejnoprávní smlouvou by bylo možné předat veškerou agendu související s prováděním zkoušek z odborné způsobilosti jinému obecnímu úřadu. Veřejnoprávní smlouvou nelze převést pouze část agendy, například provedení zkoušek pro určitou skupinu řídičských oprávnění.